

דבר ראש העיר קריית-מוצקין מר חיים צורי

משפחות יקרות,

אלבום זיכרון זה לידתו במחוייבותנו האישית כלפיכם, המשפחות השכולות, תושבי קריית מוצקין, הורים, רעיות, ילדים ואחים, אשר הקריבו את היקר מכל במלחמות ישראל.

כאבכם לא רק שאינו נמוג, אלא בחלוף השנים הוא גובר והופך קשה יותר משנה לשנה, בוודאי במועד זה הסמוך ליום הזיכרון הכללי לחללי צה"ל.

המעט שאנו יכולים לסייע בידכם הוא לשמר את זכרם של החללים באלבום זה המציג אירועים, עשייה ותחנות שונות בחייהם הצעירים של הבן או הבת.

תלמידי בתי"ס "אורט" קריית מוצקין, בנות "אולפנא סגולה" וצוות הסטודנטים ממכללת "שאק" נענו ליזמה המשותפת של עיריית קריית מוצקין ובית "יד לבנים", בהנחייתו של מר מיכאל ויצמן, וביקרו בבתיכם לקבל חומרים ומקורות לעריכת האלבום. דמותם של הנופלים נשקפת בספר זה.

אציין בסיפוק את היענותם היוצאת מן הכלל של התלמידים והתלמידות להשתתף במפעל חשוב זה. הקשר שנוצר עמכן, משפחות יקרות, היה רב משמעות בעבורם והותיר בהם רישום עמוק.

משוכנע אני כי קשר זה היה גם לכם מקור לסיפוק ולנחמת מה, מעצם העובדה כי נציגי הדור הצעיר תורמים ומסייעים להנציח את הנופלים והנופלות, משימה שלא הייתה פשוטה להם כלל וכלל.

בשם עיריית קריית מוצקין, הנני מודה לכם על שיתוף הפעולה ומאחל לכם בריאות ואריכות ימים.

שלכם,

חיים צורי, ראש העיר

ערב יום הזיכרון תשע"ב
מאי 2012

דבר יו"ר "יד לבנים" קרית מוצקין מר מיכאל וייצמן

אחי ואחיותי משפחת השכול היקרה,

השכול והכאב על אובדן הבנים והבנות, שנפלו במערכות ישראל, הינו כאב אישי ויום יומי שלנו המשפחות.

טובי בנינו ובנותינו חרפו את נפשם בעוז ובגבורה, למען עצמאותה וביטחונה של מדינת ישראל, בה הם נפלו במסע ארוך לביצור ביטחונה, בקרבות, באימונים, בתאונות ומשימות הביטחון השוטף.

במותם הנחילו לנו יקירנו, מורשת הטבועה עמוק בלב כולנו-מורשת הגבורה, הרעות והקרבה. את המשמעת האמיתית של "לתת את הכל", רק אנחנו המשפחות יודעים.

אין כאב עמוק יותר מכאב השכול. מסורת הגבורה ומסירות הנפש של הבנים והבנות מפעמת בנו ומנחה את דרכנו. היא מחייבת את כולנו לזכור, כי בזכותם קיימת מדינתנו. לאורה של מורשת זו נמשיך לחזק, להנציח ולזכור את בנינו ובנותינו לעד.

אנו מעלים על נס, תרומתם רבת החשיבות של המתנדבים, בני הנוער, תלמידי ביה"ס "אורט" מוצקין, תלמידות האולפנא וצוות הסטודנטים, להנחלת מורשתם ופועלם של יקירנו בני הקריה, בשיתוף רשות העירייה, מחלקת החינוך ומנהלי בתי הספר.

זכר בנינו ובנותינו, חתום וחקוק בליבנו לעולמי עולמים!
יהי זכרם ברוך!

חיזקו ואימצו.

שלכם,
מיכאל וייצמן, יו"ר "יד לבנים"
וחבר מועצת העיר קרית מוצקין

סמל ראשון דוד רוזנצוויג הי"ד
א' בשבט תשי"ז-ט"ו בתשרי תשל"ד
2.2.1950-11.10.1973
בן 23 בנפלו
מקום מנוחתו
בית העלמין הצבאי בחיפה

תעודת זהות

שם: דוד

משפחה: רוזנצוויג

מספר אישי: 2061442

שם האב: שמואל

שם האם: סוזי

תאריך לידה: א' שבט תש"י, 2.2.1950

תאריך גיוס: 6.1.1968

חיל: שריון

יחידה: גד' חי"מ 134

דרגה: סמ"ר

תאריך נפילה: ט"ז תשרי תשל"ד, 11.10.1973

מקום נפילה: חן ארינבה

מקום קבורה: חיפה. אזור ב', חלקה: 3, שורה: 5, קבר: 8

חורף שבעים ושלוש

מילים: שמואל הספרי

לחן: אורי וידיסלבסקי

אנחנו הילדים של חורף שנת שבעים ושלוש
חלמתם אותנו לראשונה עם שחר, בתום הקרבות
הייתם גברים עייפים שהודו למזלם הטוב
הייתן נשים צעירות מודאגות ורציתן כל כך לאהוב
וכשהריתם אותנו באהבה בחורף שבעים ושלוש
רציתם למלא בגופכם את מה שחיסרה המלחמה.

כשנולדנו היתה הארץ פצועה ועצובה
הבטתם בנו, חיבתם אותנו, ניסיתם למצוא נחמה
כשנולדנו ברכו הזקנים בעיניים דומעות
אמרו הילדים האלה הלוואי לא ילכו אל הצבא
ופניכם בתצלום הישן מוכיחות שדיברתם מכל הלב
כשהבטתם לעשות בשבילנו הכל להפוך אויב לאוהב.

הבטתם יונה

עלה של זית

הבטתם שלום בבית

הבטתם אביב ופריחות

הבטתם לקיים הבטחות

הבטתם יונה

אנחנו הילדים של חורף שנת שבעים ושלוש
גדלנו, אנחנו עכשיו בצבא עם הנשק, קסדה על הראש
גם אנחנו יודעים לעשות אהבה, צוחקים ויודעים לבכות
גם אנחנו גברים, גם אנחנו נשים, גם אנחנו חולמים תינוקות
ולכן לא נלחץ, ולכן לא נדרוש, ולכן לא נאיים
כשהיינו קטנים אמרתם: הבטחות צריך לקיים
אם דרוש לכם כח ניתן, לא נחסוך, רק רצינו ללחוש
אנחנו הילדים של החורף ההוא שנת שבעים ושלוש

הבטתם יונה

עלה של זית

הבטתם שלום בבית

הבטתם אביב ופריחות

הבטתם לקיים הבטחות

הבטתם יונה

דוד רוזנצוויג ז"ל בן שמואל וסוזי, נולד ב-א' שבט תש"י, 2.2.1950.
 בשנת 1956 נולד לדוד אח ושמו מיכאל (מיקי).

בצעירותו למד דוד בבית הספר היסודי "אחדות" בקריית מוצקין.

בית הספר הממלכתי "אחדות" קריית מוצקין

כיתה ח'-מחזור כ"ז
 תשל"ד - 1964

תלמידי בית הספר הממלכתי "אחדות" קריית מוצקין, תשל"ד - 1964

דוד ק. (highlighted in red)

אמו של דוד מעידה שהיה תלמיד מצטיין, שאף פעם לא היו בעיות איתו ואף מורתו אמרה לה שהיא אינה צריכה להגיע ליום הורים משום שדוד תלמיד מצטיין.

לאחר שסיים את לימודיו בבית הספר 'אחדות', עבר דוד ללמוד בבית הספר המקצועי "בסמ"ת" שבחיפה.

בד בבד עם לימודיו בתיכון, דוד היה פעיל בתנועת הנוער "העובד והלומד" בקריית חיים ולאחר זמן מה אף הקים ביחד עם חבריו סניף של התנועה בקריית מוצקין.

דוד אהב מאוד לשמוע מוזיקה, רדיו ובמיוחד אהב לשמוע ברדיו את תוכניתו של שמוליק רוזן.

דוד היה תלמיד חרוץ ושקדן, שהצטיין בלימודיו כל השנים, בחריצות ובמסירות. רציני היה וקפדן ואהב משמעת וסדר, אך יחד עם זאת היה נוח, פתוח ומבין ללב הזולת. מטבעו היה אוהב חיים וחברותי ותמיד השתלב מיד בכל חברה חדשה והתחבב על חבריו. לא רק ללימודים הקדיש את זמנו אלא גם לעבודת כפיים. הוא אהב לעבוד בכפר, בלול או במטע, ועשה את עבודתו בחריצות ובמסירות.

הייתה בו בגרות ושלווה של מבוגרים מגילו. תכונות אלה נסכו ביטחון בקרב חבריו ובזכותן היו הכל פונים אליו בשעת צרה והוא עזר תמיד ככל יכולתו.

דוד חונך לאהבת הארץ ונפיה, ואהב לטייל בה ולסייר בפינותיה השונות ואף השתתף בצעדת ארבעת הימים בשנת 1967.

כשפרצה מלחמת ששת הימים היה עדיין נער, אך לא היסס להתנדב לפעילות ציבורית, כדי לתרום את חלקו למאמץ הלאומי.

בבית הספר המקצועי בו למד התמחה דוד במגמת מכונות ואף רכש תעודת טכנאי מוסמך.

משרד החינוך והתרבות

בית-הספר להנדסאים וטכנאים
מיסודו של בסמ"ת
ליד הטכניון, סכונ סכנולוגי לישראל

דיפלומה

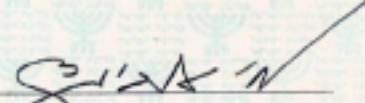
הגב' /הא' דוד רונצו ייג מס' זהות 66374/ג
נולד/ה בשנת 2.2.1950 בארץ ישראל בעיר חיפה
סיים/סיימה בשנת הלימודים תש"כ 69 / 68 את חוק הלימודים המלא
במוגמה ל פ ת כ ה .

ולאחר שעמד/ה בהצלחה בכל בחינות הגמר כפי שנקבעו עליידי הסמכות הממלכתית
מטעם משרד החינוך והתרבות, משרד העבודה, הסתדרות ההנדסאים והטכנאים

הוענקו לו/לה דיפלומה זו ותואר

טכנאי מוסמך

משרד החינוך והתרבות

מנהל בית-הספר

לאחר שסיים את לימודיו בבית הספר המקצועי, התגייס דוד לצה"ל בתחילת נובמבר 1968 לחיל השריון.

חיל השריון

חיל השריון הישראלי, הוא החיל המתמרון העיקרי בזרוע היבשה של צבא הגנה לישראל ומבסס את עיקר כוחו על טנקי מערכה. צבע הכומתה שחור. מסורת זו נלקחה מהצבא הבריטי. הצבע נבחר מסיבה טכנית: החיילים הבריטיים היו מתלכלכים כאשר עסקו בטיפול בטנקים, וכדי שלא יראו את כתמי השמן והגריז על הכומתות, נקבע כי חיילי השריון יקבלו כומתה שחורה. החלטה זו עברה בירושה לצה"ל. על הכומתה עונדים סמל של חיל השריון, ואילו צבעי הדגל של חיל השריון הם ירוק ושחור. סיסמתו של החיל היא "האדם שבטנק ינצח".

חיל השריון הוא החיל המכריע בזרוע היבשה אשר מבסס את המחץ שלו על שילוב של ניידות, עמידות וכוח אש.

החיל מפעיל בעיקר טנקי מערכה אך גם יחידות פלס"ר ניידות, במלחמות. תפקיד חיל השריון הוא מצד אחד להוביל את הכוחות המסתערים בקו הראשון ולטהר את השטח מכוחות אויב, ומהצד השני-לבלוס את כוחות השריון של האויב ולהשמיד את הטנקים שלו.

בימי שלום, מספק חיל השריון גיבוי לחיל הרגלים, בעת ביצוע משימות ביטחון שוטף, כאשר הטנקים משמשים בגדר "מוצב נייד" המהווה מכפיל כוח לכוחות הבט"ש.

חטיבה 7, המכונה גם עוצבת "סער הגולן", היא חטיבת שריון סדירה בעוצבת געש הנמצאת תחת פיקודו של פיקוד הצפון. חטיבה 7 היא חטיבת השריון הראשונה בצבא ההגנה לישראל, והשתתפה בכל מלחמות ישראל. החטיבה מצוידת כיום בטנקים מסוג מרכבה סימן 2.

חטיבה 188, המכונה גם "עוצבת ברק", היא חטיבת שריון סדירה בעוצבת געש הנמצאת תחת פיקודו של פיקוד הצפון. החטיבה השתתפה בכל מלחמות ישראל החל ממלחמת ששת הימים. במלחמת יום הכיפורים נשאה החטיבה בעול הבלימה ביום הראשון של המלחמה בדרום רמת הגולן, וכמעט כל הקצינים של החטיבה נפלו בקרב. חטיבה 188 הייתה החטיבה האחרונה שהשתמשה בטנקי צנטוריון (שנקראו בצה"ל שוט) והוסבה לטנקי מרכבה סימן 3 בסביבות שנת 1992.

חטיבה 401, המכונה גם "עוצבת עקבות הברזל", היא חטיבת שריון שהוקמה בשנת 1968, במטרה להחזיק את קו התעלה. במלחמת יום הכיפורים נשאה החטיבה בעול הבלימה ביום הראשון בתעלה וספגה אבידות כבדות. בשנים 2004-2005 הוסבו טנקי החטיבה לטנקי מרכבה סימן 4.

חטיבה 460 המכונה גם "עוצבת בני אור", היא חטיבת ההכשרה של חיל השריון (בית-הספר לשריון-ביסל"ש). החטיבה מצוידה בשגרה, תחת פיקוד מפקדת זרוע היבשה, ובחירום כפופה לאחת מאוגדות צה"ל כחטיבת שריון מן המניין.

סמל השריון

דגל השריון

סיכת לוחם שריון

בית-הספר לשריון חונה בבסיס שיזפון, בו מתקיימים הטירונות והאימון המתקדם של חטיבות השריון הסדירות 7 ו-401, האימון המתקדם של 188 מתקיים בבסיס סיריס בגלל מחסור של שטחי אימון של טנקים, וכן קורסי המפקדים של חיל השריון-קורס מפקדי טנקים (קמ"ט) וקורס קציני שריון (קק"ש).

חיל השריון הישראלי החל את דרכו במלחמת העצמאות תחילה כשירות המשוריינים של הפלמ"ח שהוקם ב-24 לפברואר 1948. בראש השירות הוצב יצחק שדה. ב-31 למאי מונה יצחק שדה לעמוד בראש חטיבה 8 היא חטיבת השריון הראשונה של צה"ל. כוחותיה גויסו ממקורות שונים:

אנשי הצבא הבריטי, מתנדבים מחוץ לארץ, עולים חדשים, אנשי "ההגנה" והפלמ"ח ולוחמים מיחידות אחרות.

החיל כלל 2 טנקים מסוג קרומוול שנגנבו מהצבא הבריטי ו-10 טנקי הוצ'קיס מיושנים. בהתקפת השריון הראשונה כבש גדוד 82 את שדה התעופה לוד.

חשיבותו של החיל להכרעת המערכה מצאה את ביטויה לאורך השנים, כאשר החיל הווה גורם מכריע בהשגת ניצחון מול צבאות ערב, שנהנו מיתרון מספרי ולעתים גם מיתרון בכמות התחמושת בשורה של מלחמות: במבצע קדש הובקעו מערכי חי"ר בשטח פתוח, במלחמת ששת הימים הובקעו מערכי חי"ר ושריון מחופרים ובמלחמת יום הכיפורים התרחשו קרבות שריון-בשריון שנחשבים הגדולים שהתרחשו מאז מלחמת העולם השנייה. מצביאי שריון ישראלים זכו להערכה רבה על תמרוניהם מזהירים בסיני וברמת הגולן. האלופים ישראל טל ומשה פלד ("מוסא") אף זכו להנצחה בקיר "מצביאי השריון הטובים בהיסטוריה" במוזיאון השריון בפורט נוקס.

כיום מפעיל חיל השריון טנקי מערכה מהמתקדמים בעולם: טנקי המרכבה סימן 2, הנחשבים למושנים וכנראה יוחלפו בטנקי מרכבה סימן 3 וסימן 4.

בנוסף מפעיל החיל, ביחידות המילואים שלו, טנקי מרכבה סימן 1 ומגח 6 ו-7, ששופרו ללא הכר, על מנת להתמודד מול האיומים בזירת הקרב העתידית.

טנק מרכבה סימן 4

אנדרטה לחללי השריון "יד לשריון"

במצודת לטרון הוקם מוזיאון לתולדות השריון, הכולל בין היתר: אוסף טנקים ורק"מ, דגמי משוריינים עתיקים, חדר מסלול בחיל השריון הישראלי, חדר מורשת קרב, מוזיאון הלוחם היהודי, ספרייה ואמפיטיאטרון. ברחבה המרכזית באתר, הוקם כותל השמות, כחלק ממכלול ההנצחה באתר הכולל את שער הגבורה, מגדל הדמעות, מעמד היזכור היומי וגלעד תולדות החיים. זהו קיר ארוך המורכב מלוחות מתכת שבהם חרוטים שמות הנופלים לפי תקופות. במרכז הלוח הימני סמל השריון, בראש הלוח פרטי ההנצחה ובתחתיתו נכתב: "גבורתכם לנו שריון, רעותנו לכם נצח"

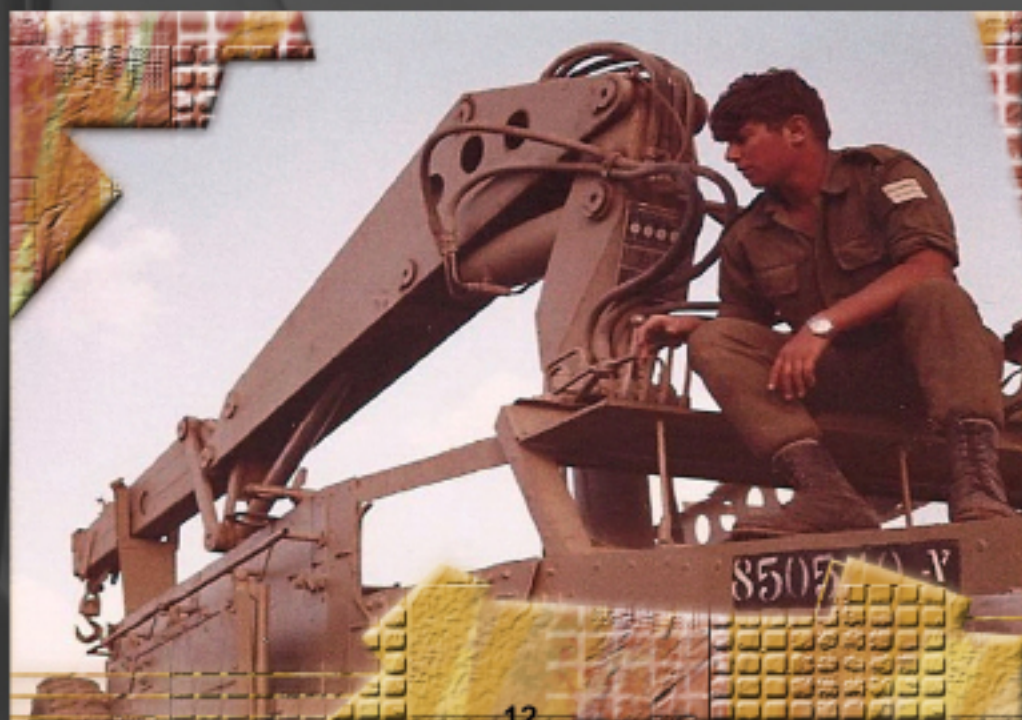
ההנצחה ביוזמת עמותת "יד לשריון", שהקימו ותיקי החיל, ובשיתוף חיל השריון והיחידה להנצחת החייל במשרד הביטחון. ראשיתה ב-תשמ"ג 1983.

דוד גוייס לצה"ל בתחילת נובמבר 1968 והוצב לחיל השריון. את כל תקופת שירותו עשה בבית-הספר לשריון כמדריך מקצועי.

הוא היה חייל מסור, גאה מאוד בחיל ובכוחו, עשה את עבודתו בנאמנות והיה מדריך מעולה, ששלט היטב בחומר הטכני. ידידותי היה וחביב על מפקדיו ועל חניכיו. תמיד השתדל שלא להדאיג את הוריו והקפיד להתקשר ולכתוב הביתה, כדי לחסוך דאגה מבני המשפחה.

פשוט שריונר להקת גייסות השריון

מילים: יורם טהרלב
לחן: שאול ביבר

איך אני מתגעגעת
שוב לרדת לסיני
את ידו המיוזעת
להחזיק בשתי ידי.

ללטף את ראש הילד
לנער את האבק
מול עיניו, עיני התכלת,
לזמר בקול חזק:

הוא פשוט שריונר...

לא בגלל עיני התכלת
התאהבתי דווקא בו
גם אינני מתפעלת
מגבהו ומרחבו.

לא בגלל צחוקו הפרא
הכובש כל לב נשי,
הסיבה ודאי אחרת
גם אם זה נשמע טיפשי:

הוא פשוט שריונר לא פחות ולא יותר
קצת נחמד קצת נבזה זה הכל זהו זה...

כבר רבים רבים חפצו בי
רק לצאת איתי רצו
לא יודעת מה חיפשו בי
אך ודאי שלא מצאו.

את ליבי אינני שמה
כי ליבי שלו הוא כבר
אל נא תשאלוני למה
זה גם לי נשמע מוזר.

הוא פשוט שריונר...

אם אתן רוצות לדעת
איפה יש כאלה מן
לא בעיר המשוגעת
שם תוכלנה להמתין...

בדרום אותו פגשתי
על הטנק בלב סיני
ומיד מיד הרגשתי
איך הסמיקו לחיי.

הוא פשוט שריונר...

הוא אמר לי: "בואי מותק",
שתי מילים ולא יותר
ואני כמו תינוקת
רצתי אל השריונר.

הוא הרים אותי לגובה
אל הטנק אותי הביא,
שם נתן לי את הכובע
ולקח את לבבי.

הוא פשוט שריונר...

לאחר ששחרר מהשירות הסדיר התחיל ללמוד באוניברסיטת בן-גוריון, בפקולטה להנדסת תעשייה וניהול והיה תלמיד מעולה. בשנת לימודיו השנייה עבר ללמוד בטכניון בחיפה וגם שם סיים בהצטיינות.

בתקופת לימודיו עבד במשרה חלקית בבית-החרושת "פניציה", במחלקה לזכוכית ביטחון. כתב יעקב נורמן, מי שהיה מורו בבית-הספר ומדריכו במפעל: "הלימוד בטכניון העניק לו גישה טכנית לתכנון ולייצור, כך שיכולתי ליהנות מעזרתו בתכנון ובייצור מוצרים. יכולתי לסמוך עליו בביצוע משימות בהתאם להנחיות שקיבל, ומדי פעם גם ייצר בעצמו אב-טיפוס למוצר שתכנן. דוד ז"ל לא בחל בכל עבודה במפעל וביצע עבודות תכנון, ארגון ועזרה בעבודות כפיים-הכל כדי לקדם את המשימה שהוטלה עלינו... גם כיום, זמן רב לאחר נפילתו בקרב של דוד ז"ל, עדיין הוא זכור לטוב במפעלנו ואנו עובדים בעזרת שרטוטים שהכין, ועדיין נעזרים בתכנונים שתכנן".

בשנת 1973 נשא לאישה את חברתו שושנה (כשבועיים לפני נפילתו), ויחד הקימו בית חם ומלא אהבה.

כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים, גויס דוד ונלחם עם הכוחות שבלמו את הסורים ברמת הגולן. גם במהלך הלחימה הקשה והעיקשת שמר דוד על שלוותו, על קור רוחו ועל אומץ-לבו ואף מצא פנאי להכין לאנשי הצוות ארוחה לתפארת.

קרב הפריצה לחן ארינבה

לפי הערכת הצבא הסורי עתיד המאמץ העיקרי של צה"ל להיעשות בציר קנטרה-חן ארינבה-סאסא ולכן ערך בגזרתו את מערכי הנ"ט העיקריים.

משימת ההבקעה הוטלה על חטיבת השריון של רן שריג, שכללה שני גדודי טנקים-גדוד הסיור האוגדתי בפיקוד רס"ן חנני (19 טנקים) וגדוד בפיקוד רס"ן גיורא (11 טנקים). היעד שהחטיבה הייתה אמורה להגיע אליו היה צומת חן ארינבה.

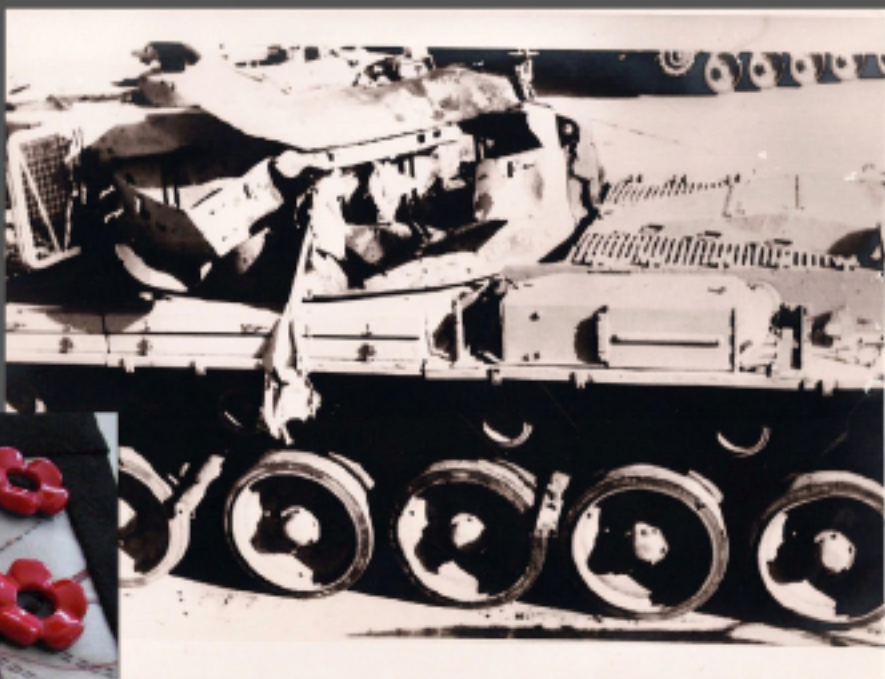
חטיבת השריון של רן שריג, שכללה שני גדודי טנקים. גדוד הסיור 134 של אוגדה 36 היה קיים תקופה קצרה ביותר. הגדוד הוקם ב-1971 ואיחד בתוכו טנקיסטים צעירים ומיומנים ופולגות סיור ותיקות ובעלות ניסיון. בגדוד נוצרו יחסי אנוש בלתי רגילים בין החיילים למפקדים.

כבר בשלב תחילת התנועה הונחתה על הטנקים אש ארטילרית כבדה שנפגעו בה 3 טנקים. עם חציית שטח ההפקר נתקלו הטנקים במסך צפוף של אש נ"ט ואש טנקים. גדוד הסיור נבלם בשדות המוקשים ושאר המכשולים שזרעו הסורים משני צדי הכביש ועד מהרה יצא כולו מכלל פעולה. הגדוד השני פרץ על הכביש במהירות, כשהוא סופג אש כבדה. חלק מכליו נפגעו ובערו אך האחרים עקפו אותם בלי להאט את הקצב ו-5 מהם הצליחו להגיע אל הצומת. בדרך נותרו 25 טנקים, חלקם שרופים או פגועים וחלקם סובלים מתקלות טכניות. אבידות החטיבה היו 12 הרוגים ו-50 פצועים, ביניהם המג"ד רס"ן גיורא שנפצע קשה, ומג"ד הסיור חנני.

במשך הלילה סייעו מעט הטנקים של החטיבה לגדוד הצנחנים לטהר כליל את מתחם חן ארינבה. במקביל החל המח"ט בארגון הכוחות, בפינוי הנפגעים מהשטח, בטיפול בטנקים שאפשר לתקנם, ובקליטת טנקי סנטוריון חדשים של "כוח נתי". לקראת בוקר נסת"מה ההתארגנות. החטיבה כללה גדוד טנקים (24 טנקים) בפיקוד סא"ל אריאלי, ואת גדוד הסיור האוגדתי (15 נגמ"שים בלבד) בפיקוד הסמג"ד.

ביום ט"ז בתשרי תשל"ד (11.10.1973)
בקרב הפריצה ליד חן-ארינבה
נפגע הטנק של דוד פגיעה ישירה והוא נהרג.

דוד ז"ל הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בחיפה.
הוא השאיר אחריו אישה, הורים ואח. לאחר נפלו הועלה לדרגת סמל ראשון.

סמל ראשון
דוד רוזנצוויג
 נפל ט"ו בתשרי תשל"ד (11.10.1973)
 חיל שריון
 בן סוזי ושמאל
 הובא למנוחת עולמים
 בבית העלמין הצבאי בחיפה
 אזור: A חלקה: 3 שורה: 5 קבר: 8

עין זיון אתר הנצחה לזכר חללי גדוד סיור 134

קינת דוד

הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים :
אל-תגידו בנת אל-תבשרו בחוצות אשקלון
פן-תשמחנה בנות פלשתים
פן-תעלזנה בנות הערלים :
הרי בגלבוץ אל-טל ואל-מטר עליכם ושדי תרומות
כי שם נגעל מגן גבורים
מגן שאול בלי משיח בשמן :
מדם חללים מחלב גבורים
קשת יהונתן לא נשוג אחר
וחרב שאול לא תשוב ריקם.
שאול ויהונתן הנאקבים והנעימים בחייהם
ובמותם לא נפרדו
מנשרים קלו מאריות גברו :
בנות ישראל אל-שאול בכינה
המלבשכם שני עם-עדנים
המעלה עדי זהב על לבושכן
איך נפלו גבורים בתוך המלחמה
יהונתן על-במותיך חלל :
צר-לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד
נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים
איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה : (שמואל ב', א': יט-כז)

תפילת יזכור

יזכר עם ישראל את בניו ובנותיו

הנאמנים והאמיצים, חילי צבא-הגנה לישראל,

וכל לוחמי המחתרות נחטיבות הלוחמים

במערכות העם, וכל אנשי קהילת המודיעין

והבטחון ואנשי המשטרה אשר חרפו נפשם

במלחמה על תקומת ישראל,

וכל אלה שנקצחו בארץ ומחוצה לה

בידי מקצחים מארגוני הטרור.

יזכר ישראל ויתברך בזרעו ויאבל על זיו העלומים

וחמדת הגבורה וקדשת הקצון ומסירות הנפש

אשר נספו במערכה הכבדה.

יהיו חללי מערכות ישראל עטורי הנצחון

חתומים בלב ישראל לדור דור

